

Bemærkning, at jeg har kun stillet disse Forslag paa den Maade, som anført, at dersom den ærede Minister ikke anseer dem for at være nødvendige Forbedringer af Loven, eller deri seer nogen Hindringer for Lovens Gjennemførelse, skal jeg ikke staae videre hart paa at faae dem vedtagne; isærdeleshed saafremt Forsamlingen skulde komme til det Resultat, at forkaste alle Ændringsforslag, skal jeg villig finde mig deri.

L. C. Petersen: Efter det detaillerede og oplysende Foredrag, man kan maaskee sige Angreb, vi nylig have hørt, paa forskjellige af de foreliggende Ændringsforslag, skal jeg ikke trætte med at gjentage, hvad jeg i samme Retning kunde have at anføre, men kun tillade mig at opfordre ethvert af Thingets Medlemmer, der ønsker, at dette Lovforslag, efter nu i tre Aar at være blevet saa udtømmende og omhyggeligt behandlet, endelig maa blive til Lov, til at stemme mod samtlige Ændringsforslag. Jeg troer, at det er den meest praktiske og radicale Maade, hvorpaa vi endelig engang kunne tilfredsstille de mangfoldige Landboere, der med Længsel have ventet paa, at denne Sag ordnes, og maaskee tillige berolige vedkommende Brokornseiere rundt omkring i Landet med Hensyn til den Frygt, som jeg vil haabe de ugrundet have næret. Der er saa Mange, som med Længsel imødesee denne Lov, at det vilde falde dem meget besynderligt, om en saadan i deres Dine meget simpel Sag, der har behøvet 3 à 4 Rigsdagessestioners Arbejde, dog ikke nu kunde komme tilende. Jeg skal saaledes for mit Vedkommende votere mod samtlige Ændringsforslag.

Udsættelse: Ja, det vil jo ikke gjøre videre Skade; men man gjør sig dog Umage for at faae Loven saa god som mulig, navnlig naar man troer, at den ved en Misforstaaelse er bragt over paa en feil Vej. Der er et Punkt, der for mig er Hovedsagen og som jeg netop troer er bragt ind paa en feil Vej, idet man forverler to forskjellige Ting, hvilket jeg selv tidligere ikke har været saa ganske fri for. Man forverler stadig, hvilket ogsaa det ærede Medlem ligeoverfor (Nørgaard)

har gjort, Afløsning af Broeieendomme og af Brokornet. Broeieendommen er en tvivlsom Eiendom, der vanskelig og kun under ganske enkelte Omstændigheder bør betales med den 25dobbelte Indtægtsværdi; thi Værdien kan forandres ved Lovmodifikationer, ved et andet Veianlæg etc. Hvad derimod angaaer Brokornet, da er det — hvad enten der vedbliver at være en Bro paa det Sted eller ikke, naar der blot sørges for den behørigte Veisfarbarhed i den paagjældende Deel af Landet — en Afgift, der hviler paa Eiendommen, og ved Kjøb og Salg er gaaet over som saamange andre Afgifter; det er en Hestelse, som det Offentlige har Ret til at opkræve og som man ikke, uden i Grunden at give til Personer, der ingen Adkomst have, kan lade falde bort mod en ringere Værdi end den 25dobbelte. Brokornsyderen vedbliver at skyldes til Kommunen eller den, der træder i dennes Sted, det Samme, som han skyldte til Gieren, og forsaavidt Afløsning altsaa skal finde Sted, bør det see paa den Maade, at der gives fuld Erstatning. Den samme Bemærkning rammer i Grunden Forslaget under d til §. 6, som gaaer ud paa at bringe en Bestemmelse frem igjen, der blev sat ind i Loven ifjor, for at komme til en Overenskomst. Det er vist, at for Gieren er der kommet en stigende Indtægt ved Upparcelleringen af Eiendommen, som man maaskee kan sige, han ikke burde have havt — jeg vil ikke sige efter den juridiske Ret, men efter den sunde Fornufts Ret; hans Bro er ikke bleven forringet ved Slid i det Forhold, hvori han har faaet forøgede Indtægter; men Parcellisternes vidste jo dog, da de kjøbte deres Parceller, hvorpaa Brokornet er lagt, hvorledes Forholdet var. Naar man nu estergav dem denne Afgift, vilde man jo skjænke dem Noget, hvortil de ingen Adkomst havde hos den, der har solgt Parcellen; thi dersom han kunde have frigjort Kjøberne ved selv at overtage Brokornet, vilde han jo sandsynligvis have faaet saameget mere for Parcellen. Det er derfor det Simpleste og Naturligste, da den Bestemmelse, som ifjor kom ind i Loven ved Overenskomst, nu er kommen ud igjen, at lade den blive ude, saameget mere som det af Ministeren er erklæret for at være en Anstøds-